

Els Repleià

Miquel Àngel Riera, Premi «Sant Jordi» 73

Conversa amb En Miquel Pons

La primera cosa, sorprenent i agradable, que vaig trobar al *Diari* del 14, al diari de cada matí, fullejat pel carrer si hi ha sort de trobar En Miquel, el repartidor callat, amb temor a les paraules, fou que En Miquel Àngel Riera Nadal, acabava de guanyar el Premi «Sant Jordi» de novel·la, amb *La casa encesa* o *Morir quan cal*.

I ho és agradable i sorprenent, obrir els ulls i pegar la quasi primera ullada del dia, al retrat d'un amic, que guaita entre la disbauxa de notícies i fotografies, que canvien molt poc un dia par l'altre: Kissinger, Tel-Aviv, els capellans de Zamora, els preus enfilats, els palestins o siris o egipcis tant se val, Golda Meier, el petroli, aque-lla mitja dotzena d'accidents, Le Duc-Tho, bregues a mort de gitanos, les habituals novetats esportives, Nixon, Paul Getti III, ... I al matí, a la primera de canvi, quan l'aire és menys contaminat, respirem profundament. Però és estrany que la monotonia diària s'alteri per a donar-vos una notícia, que no sigui com el nostre pa de cada dia.

A una estona lliure vaig telefonar a n'En Miquel Àngel —*el seu telèfon és el quatre-cents*— dia a *Poemes a Nai*, i parlarem tot el que es pot dir a una conversa a tant el minut.

Ja havia complert amb l'amic de Manacor, quan En Miquel Riera Nadal, l'amic de Felanitx, —observau que entre els dos amics la diferència sols està amb l'Àngel— va tenir foc dins les sabates per anar entrevistar el novel·lista, i poeta, perquè En Miquel Àngel també és poeta i novel·la «Joan Aïover» 72.

I quedarem pel vespre. Els qui anau al cinema a Manacor o a qualsevol treball, inclús el de comprar o fer un anàlisi, ja coneixeu la carretera Felanitx-Manacor, i tornar, de 6socs, 8s, 4s, es-treta, com un après, mentre a la desviació cap a Son Colletes, lloc de plant i romanc, adquireix grandiloqüència d'autopista, fent el darrer viatge de la vida manacorina més plaent. Per la carretera d'estar alerta parlarem de moltes de coses, que ara seria difil precisar.

Manacor és una ciutat amb molts de mls de cadavers, per allò de *Madrid es un millón de cadáveres*, a les 10 del vespre. Hauria estat molt curiós, no curiós, preguntar als pocs cambrats nocturs si s'havien adonat del Premi «Sant Jordi» otorgat a n'En Miquel Àngel Riera, l'escriptor Manacor-73. És clar que no ho fèrem. Què hauríem aclari't?

Al carrer de l'Amargura, 1, nom que potser de tan abstracte es mudí per un més concret de la política o de la intel·lectualitat, ens espera En Miquel Àngel. L'ascensor puja cap a un món diferent, Rinc, rinc i ens obri el mateix Miquel Àngel. A la camilla Na Roser i al llit els tres menuts del matrimoni. Hi ha un silenci enquadrat. Silenci al televisor, silenci al pick-up. Al pis, una nota clarament infantil és el betlem, anticipat a la cronologia litúrgica.

Primerament entrarem amb situació, és a dir parlarem del premi, de com En Castellat havia telefonat des de Vic donant la nova, de com a les 3 del matí el telèfon encara repicava. Si els periodistes, els amics, els coneguts, els que sempre queden bé, als agrats als favots...

Amb unes copes de xampany celebrarem l'èxit de *Morir quan cal*, títol definitiu de la novel·la escrita l'estiu del 72 d'una sola tirada.

En Miquel Riera, aparel·la magnetofon, micro, fils, cerca corrent, per fer arribar a *Mallorca al vent*, la veu de dir coses parlant d'En Miquel Àngel Riera.

Mentre els Miquels Rieres, un sens Àngel emperò, emboïcaven el diàleg, jo m'entretenia mirant llibres, com una invasió de llibres, que fa torna l'espai petit. Les pintures, que cobreixen les parets. Quadres de Mengs, Eugenio de Lucas, Mir, Ankerman, Fortuny, Gelabert, Bauga, Buades, Lance. Més pintura italiana, anglesa, espanyola, francesa anònimes. Galdar, Miró, Ubrich, Labrés, Clavé, Mercant... Ai Déu meu... A sobre l'escalfapànxes, la darrera adquisició, un retrat de R. Carlota, que va pintar a donya Maria Pou. Bon visible i com a familiar la tia Clara, evocada bellíssimament per Blai Bonet a *Els nills*.

Ordonada a sobre els mobles, i arquilla amb plata,

Círculo Recreativo

Club de Ajedrez

I TORNEO JUVENIL DE AJEDREZ «METGE RIGO»
1973/74

BASES

- 1) Podràn participar tots los jóvenes de ambos sexos menores de dieciocho años.
- 2) El torneo se celebrará por el sistema de liga. Será a doble vuelta si el número de inscritos es inferior a seis, y a una vuelta si son más de seis.
- 3) Las partidas se celebrarán a la velocidad de veinticinco jugadas hora, acumulables las dos primeras horas, pudiendo aplazarse a las cuatro horas de juego.
- 4) Los jugadores que se retiren del torneo sin jugar el 50 % de las partidas, les quedarán anulados los resultados obtenidos, a todos los efectos.
- 5) El calendario de rondas, días y hora de juego, se establecerán según el número y edades de los jugadores que se inscriban, celebrándose el torneo entre el 27-12-73 y el 4-1-74.
- 6) Las inscripciones pueden realizarse en el local social del Círculo Recreativo, calle Calvo Sotelo número 25. Teléfono 25 de Felanitx, terminado el plazo de inscripción el día 24 del presente mes de Diciembre.
- 7) Los dos primeros clasificados, pasarán automáticamente a ser socios del Círculo Recreativo, y jugadores de su club de ajedrez, corriendo a cargo de la institución de los premios «Metge Rigo» el pago de las mensualidades correspondientes a los dos primeros años.
- 8) Las normas no descritas en las presentes bases, se regirán por el reglamento de la F. E. D. A.
- 9) La inscripción en este torneo es completamente gratuita, y supone la aceptación de las presentes bases.

Felanitx, 12 de Diciembre de 1973.
El Delegado.

Prohibite
el remedio contra la humedad,
en
LA CERAMICA

plata i plata i la plata de la veu d'En Miquel Àngel Riera = veu amb grau que parla d'Alexandre, Freund, Joyce, Virginia Woolf, ... definitivament he trobat la meua llengua, ... diran que som un narrador que ocasionalment escriu versos... Però, feis el favor de llegir el que en va dir:

—Què és «La casa encesa»? ¿Per què aquest títol manllevat a Luis Rosales?

—És la història d'un ser humà que a força de esser-ho profundament, viu una tragèdia infinitament trista i commovedora. Vaig manllevar efectivament el títol a Luis Rosales, amb caràcter provisorio. «La casa encesa» parla d'una manera metafòrica molt bella de l'escenari ons transcorre l'acció del llibre. El títol definitiu amb el qual esperar es publicui el llibre, és «Morir quan cal».

—«La casa encesa» és millor que «Fuita i martiri de Sant Andreu Milà»?

—Els que han llegit una i altra diuen que és més madura, és més novel·la. Jo també ho crec que és més novel·la, però no sé si millor a pitjor. El que si puc dir és que el tractament de la paraula és més directe, un poc més sec, amb menys retòrica poètica que a «Andreu Milà».

—Quina diferència hi ha entre En Miquel Àngel Riera poeta i En Miquel Àngel novel·lista? Quin és més sincer?

—Tots dos ho son de sincers, fins a un grau que gairebé és immoral i crec que feren bé si prohibíssim ser-ho tant ja que ens prohibeixen tantes de coses. ¿Quina diferència dius? Cap ni una, o millor dit la mateixa que hi ha entre el dos i l'altra dos que sumen quatre.

—Dins quina línia està la novel·la guardonada? Realista, psicològica, de situació mallorquina, de matèria turística, de butifarres tronats...?

—Realista, psicològica, humana; cada un d'aquests aspectes rabiosament. També mallorquina, això més segadament.

—La teva vida d'intel·lectual bepestant, molt benestant, afavoreix la teva dedicació a ésser-ne?

—Es clar que sí. En Pla digué una vegada d'En Montaigne que tenia un del millors condicionaments per ser un gran escriptor: era ric. Jo no son ric, però tu dius

(Passa a la pàgina 8)

Ayuntamiento de Felanitx

BANDO anunciando la formación del alistamiento. Don Andrés Manresa Andreu Alcalde-Presidente del Ayuntamiento de Felanitx.

HAGO SABER: Que teniendo que procederse a la formación del alistamiento del año 1974, se recuerda a todos los españoles nacidos desde el 1.º de Julio de 1953 a 31 de Diciembre de 1953 y del 1.º de Enero de 1954 a 31 de Agosto de 1954 sin más excepción que los integrados en la Matricula Naval Militar, así como a sus padres y tutores; la obligación de solicitar la inscripción antes del día 31 de los corrientes, si no lo hubieren efectuado durante el año en curso, en uno de los Ayuntamientos siguientes:

- a) En el de su nacimiento.
- b) En el que esté empadronados sus padres o tutores aunque el mozo no viva en él.
- c) En el de residencia de los familiares sostenidos por el mozo, si éste se considera con derecho a próroga de primera clase.

La solicitud para la indicada inscripción, se efectuará rellenando la Tarjeta de inscripción que se facilitará a los interesados en las Oficinas Municipales.

Lo que se hace público en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 65 del Reglamento de la Ley General del Servicio Militar para conocimiento de los interesados, a fin de evitarle los perjuicios que por la falta de cumplimiento de dicha obligación de inscripción pudiera alcanzarse.

En Felanitx a 15 de Diciembre de 1973.

El Alcalde,
Andrés Manresa Andreu

EDICTO

Se saca a subasta la construcción de depósito elevadado, estación impulsora y red de distribución de agua a esta Ciudad, con el tipo de pesetas 1.162.755 mejorable a la baja.

Las proposiciones pueden presentarse en la Secretaría de este Ayuntamiento hasta el próximo día 31, en horas de oficina.

Los Boletines Oficiales del Estado y de esta Provincia de los días 26 de noviembre y 4 de los corrientes, respectivamente, insertan el correspondiente anuncio de subasta.

Felanitx a 5 de diciembre de 1973.

El Alcalde,
Andrés Manresa Andreu